

**ЗАКОН УКРАЇНИ
"ПРО ПЕРЕВЕЗЕННЯ НЕБЕЗПЕЧНИХ
ВАНТАЖІВ"**

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про перевезення небезпечних вантажів

Із змінами і доповненнями, внесеними
Законами України
від 24 вересня 2008 року N 586-VI,
від 13 травня 2010 року N 2189-VI,
від 16 жовтня 2012 року N 5459-VI,
від 20 листопада 2012 року N 5502-VI,
від 23 грудня 2015 року N 901-VIII

(У тексті Закону слова "Державтоінспекція
Міністерства внутрішніх справ України" в усіх
відмінках замінено словами "відповідні підрозділи
Міністерства внутрішніх справ України, що
забезпечують безпеку дорожнього руху" у
відповідному відмінку згідно із Законом України від
16 жовтня 2012 року N 5459-VI)

Цей Закон визначає правові, організаційні, соціальні та економічні засади діяльності, пов'язаної з перевезенням небезпечних вантажів залізничним, морським, річковим, автомобільним та авіаційним транспортом.

Розділ I ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються у такому значенні:

небезпечний вантаж - речовини, матеріали, вироби, відходи виробничої та іншої діяльності, які внаслідок притаманних їм властивостей за наявності певних факторів можуть під час перевезення спричинити вибух, пожежу, пошкодження технічних засобів, пристроїв, споруд та інших об'єктів, заподіяти матеріальні збитки та шкоду довкіллю, а також призвести до загибелі, травмування, отруєння людей, тварин і які за міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, або за результатами випробувань в установленому порядку залежно від ступеня їх впливу на довкілля або людину віднесено до одного з класів небезпечних речовин;

небезпечні речовини - речовини, віднесені до таких класів: клас 1 - вибухові речовини та вироби; клас 2 - гази; клас 3 - легкозаймисті рідини; клас 4.1 - легкозаймисті тверді речовини; клас 4.2 - речовини, схильні до самозаймання; клас 4.3 - речовини, що виділяють легкозаймисті гази при стиканні з водою; клас 5.1 - речовини, що окислюють; клас 5.2 - органічні пероксиди; клас 6.1 - токсичні речовини; клас 6.2 - інфекційні речовини; клас 7 - радіоактивні матеріали; клас 8 - корозійні речовини; клас 9 - інші небезпечні речовини та вироби;

(абзац третій статті 1 із змінами, внесеними
згідно із Законом України від 13.05.2010 р. N 2189-VI)

компетентний орган з перевезення небезпечних вантажів - орган, що таким визнається в установленому порядку з метою виконання міжнародних договорів України у сфері перевезень небезпечних вантажів;

(абзац четвертий статті 1 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 16.10.2012 р. N 5459-VI)

суб'єкт перевезення небезпечних вантажів - підприємство, установа, організація або фізична особа, які відправляють, перевозять або одержують небезпечні вантажі (відправники, перевізники та одержувачі);

відправник небезпечного вантажу - зазначена в перевізних документах юридична (резидент і нерезидент) або фізична особа (громадянин України, іноземець, особа без громадянства), яка підготовлює та подає цей вантаж для перевезення;

перевізник небезпечного вантажу - юридична (резидент і нерезидент) або фізична особа (громадянин України, іноземець, особа без громадянства), яка здійснює перевезення небезпечного вантажу;

одержувач небезпечного вантажу - зазначена в перевізних документах юридична (резидент і нерезидент) або фізична особа (громадянин України, іноземець, особа без громадянства), яка одержує небезпечний вантаж від перевізника;

перевезення небезпечних вантажів - діяльність, пов'язана з переміщенням небезпечних вантажів від місця їх виготовлення чи зберігання до місця призначення з підготовкою вантажу, тари, транспортних засобів та екіпажу, прийманням вантажу, здійсненням вантажних операцій та короткостроковим зберіганням вантажів на всіх етапах переміщення;

місця зберігання небезпечних вантажів - спеціально облаштовані місця, майданчики, складські приміщення та споруди, де зберігаються прийняті до/після перевезення небезпечні вантажі;

маршрути перевезення небезпечних вантажів - залізничні шляхи, автомобільні дороги, внутрішні водні шляхи, морський та повітряний простір, де дозволено рух транспортних засобів, які перевозять небезпечні вантажі;

міжнародне перевезення небезпечних вантажів - перевезення небезпечних вантажів з території України на територію іноземної держави; з території іноземної держави на територію України; транзитом через територію України.

Стаття 2. Законодавство з питань перевезення небезпечних вантажів

Законодавство з питань перевезення небезпечних вантажів складається з цього Закону, інших законів України, міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а також інших нормативно-правових актів, що визначають умови перевезення небезпечних вантажів, вимоги до типів та обладнання транспортних засобів, порядку підготовки, перепідготовки, навчання, підвищення та підтвердження кваліфікації працівників, зайнятих перевезенням небезпечних вантажів, порядку одержання дозволів на здійснення зазначених перевезень.

Стаття 3. Сфера дії Закону

Дія цього Закону поширюється на такі види діяльності:

державне управління та державне регулювання безпеки у сфері перевезення небезпечних вантажів;

виконання робіт і надання послуг, пов'язаних з перевезенням небезпечних вантажів; забезпечення міжнародних зобов'язань у сфері перевезення небезпечних вантажів.

Дія цього Закону не поширюється на перевезення небезпечних вантажів на територіях підприємств, установ та організацій, де ці вантажі виготовляються або утворюються, використовуються або захороняються, та інші передбачені законом випадки.

Стаття 4. Завдання законодавства з питань перевезення небезпечних вантажів

Основними завданнями законодавства з питань перевезення небезпечних вантажів є:
визначення основних принципів та напрямів державної політики у сфері перевезення небезпечних вантажів;

визначення правових засад державного управління та державного регулювання безпеки у сфері перевезення небезпечних вантажів;

установлення прав, обов'язків і відповідальності суб'єктів перевезення небезпечних вантажів.

Стаття 5. Основні напрями державної політики у сфері перевезення небезпечних вантажів

Основними напрямками державної політики у сфері перевезення небезпечних вантажів є:

виконання вимог екологічної, радіаційної і пожежної безпеки, фізичного захисту, захисту здоров'я людей, охорони праці, санітарно-епідемічного благополуччя населення та безпеки руху;

визначення особливостей регулювання підприємницької діяльності з перевезення небезпечних вантажів, установлення критеріїв, норм, правил, вимог до робіт та послуг щодо перевезення небезпечних вантажів, контроль за додержанням умов перевезення, а також створення системи страхування відповідальності за шкоду, яка може бути заподіяна під час перевезення небезпечних вантажів;

забезпечення соціального захисту працівників, зайнятих перевезенням небезпечних вантажів, та осіб, які постраждали від аварій під час перевезення небезпечних вантажів.

Стаття 6. Стандартизація і сертифікація у сфері перевезення небезпечних вантажів

Стандартизації підлягають загальнотехнічні та організаційно-методичні вимоги, зокрема щодо термінології, класифікації небезпечних вантажів і методів класифікаційних випробувань, пакування (тари, крупногабаритної тари, контейнерів середньої вантажопідйомності для масових вантажів), контейнерів, цистерн, засобів пакування для перевезення небезпечних вантажів і методів їх випробувань та маркування. В разі дорожнього перевезення відповідність транспортних засобів, обладнання, підготовки водіїв перевіряється територіальними органами Міністерства внутрішніх справ України, з видачею відповідних свідоцтв про допуск до перевезення.

(частина перша статті 6 із змінами, внесеними
згідно із Законами України від 13.05.2010 р. N 2189-VI,
від 23.12.2015 р. N 901-VIII)

Розробка стандартів на всі види продукції та відходи, що належать до небезпечних вантажів, внесення змін до них здійснюються підприємством - виробником небезпечного вантажу. Пакування (тари, крупногабаритної тари, контейнерів середньої вантажопідйомності для масових вантажів), контейнери, цистерни та засоби пакування, що можуть за результатами випробувань використовуватися для перевезення зазначеної продукції та відходів, повинні мати сертифікати відповідності. Стандарти, що стосуються дорожнього перевезення небезпечних вантажів, розробляються Міністерством внутрішніх справ України, за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту.

(частина друга статті 6 із змінами, внесеними
згідно із Законами України від 13.05.2010 р. N 2189-VI,
від 16.10.2012 р. N 5459-VI,
від 20.11.2012 р. N 5502-VI,
від 23.12.2015 р. N 901-VIII)

Стандартизація і сертифікація здійснюються відповідно до законодавства України.

Розділ II

ПРАВА ТА ОBOB'ЯЗКИ СУБ'ЄКТІВ ПЕРЕВЕЗЕННЯ НЕБЕЗПЕЧНИХ ВАНТАЖІВ

Стаття 7. Права та обов'язки відправника у сфері перевезення небезпечних вантажів

Відправник небезпечних вантажів має право на:

одержання у встановленому порядку достовірної інформації про продукцію або відходи, які належать до небезпечних вантажів і подаються ними до перевезення;

передачу небезпечного вантажу перевізнику для перевезення його відповідно до встановленого порядку;

перевезення небезпечного вантажу, поданого для перевезення, у визначений договором (нормативним актом) строк;

відшкодування збитків, що виникли внаслідок втрати чи пошкодження небезпечного вантажу або безпідставної відмови перевізника від прийняття небезпечного вантажу до перевезення.

Відправник небезпечних вантажів зобов'язаний:

здійснювати заходи щодо фізичного захисту, охорони і безпеки небезпечних вантажів до передачі їх перевізнику;

надавати перевізнику необхідні документи з достовірною інформацією про небезпечний вантаж, а в разі дорожнього перевезення - аварійну картку;

забезпечувати підготовку вантажу до відправлення, подавати перевізнику небезпечний вантаж у відповідному пакуванні (тарі, крупногабаритній тарі, контейнерах середньої вантажопідйомності для масових вантажів), контейнері, цистерні та засобі пакування;

(абзац четвертий частини другої статті 7 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 13.05.2010 р. N 2189-VI)

забезпечувати у певних випадках фізичний захист, охорону і супроводження небезпечного вантажу під час перевезення;

забезпечувати проведення спеціального навчання, підвищення кваліфікації осіб, які займаються відправленням небезпечних вантажів, та їх медичного огляду;

надавати в установленому порядку необхідну інформацію про відправлення небезпечних вантажів іншим суб'єктам перевезення та органам, зазначеним у статтях 10, 15 і 16 цього Закону;

здійснити в установленому порядку страхування відповідальності на випадок настання негативних наслідків перевезення небезпечних вантажів;

відшкодувати витрати та збитки, заподіяні внаслідок порушення ним законодавства з питань перевезення небезпечних вантажів.

Стаття 8. Права та обов'язки перевізника у сфері перевезення небезпечних вантажів

Перевізник небезпечних вантажів має право на:

своєчасне одержання небезпечного вантажу разом з відповідними документами з повною інформацією про вантаж;

проведення всебічної передбаченої законодавством перевірки небезпечного вантажу, що приймається до перевезення, та документів на нього;

відмову у прийнятті до перевезення небезпечного вантажу у разі невідповідності вантажу або документів на нього встановленим вимогам;

відшкодування збитків, заподіяних йому внаслідок подання відправником недостовірної інформації про вантаж або несвоєчасного прийняття його одержувачем.

Перевізник небезпечних вантажів зобов'язаний:

приймати небезпечні вантажі до перевезення, якщо вантаж і документи на нього відповідають встановленим вимогам;

забезпечувати перевезення небезпечних вантажів у встановленому порядку визначеними транспортними засобами;

у разі дорожнього перевезення розробити та погодити з органами Національної поліції, маршрути і режими перевезення небезпечних вантажів; забезпечити своєчасний огляд транспортних засобів територіальними органами Міністерства внутрішніх справ України, та отримання відповідного свідоцтва про допуск до перевезення небезпечного вантажу; під час перевезення не відхилятися від узгодженого маршруту, додержуватися безпечних умов руху та постійно контролювати стан транспортного засобу і вантажу;

(абзац четвертий частини другої статті 8 у редакції
Закону України від 24.09.2008 р. N 586-VI,
із змінами, внесеними згідно із
Законом України від 23.12.2015 р. N 901-VIII)

перевозити у встановлений строк небезпечний вантаж та передавати його одержувачу;
забезпечувати належне зберігання небезпечного вантажу;

у відповідних випадках здійснювати заходи фізичного захисту і охороняти небезпечний вантаж;

забезпечувати проведення спеціального навчання, підвищення кваліфікації осіб, які здійснюють перевезення небезпечних вантажів, та їх медичного огляду; в разі дорожнього перевезення забезпечувати одержання водіями свідоцтв про допуск до перевезення небезпечних вантажів встановленого зразка після навчання та складання відповідних іспитів у територіальних органах Міністерства внутрішніх справ України;

(абзац восьмий частини другої статті 8 із змінами, внесеними
згідно із Законом України від 23.12.2015 р. N 901-VIII)

надавати в установленому порядку необхідну інформацію про перевезення небезпечних вантажів іншим суб'єктам перевезення та органам, зазначеним у статтях 10, 15 і 16 цього Закону, в разі дорожнього перевезення - органам Національної поліції;

(абзац дев'ятий частини другої статті 8 із змінами, внесеними
згідно із Законом України від 23.12.2015 р. N 901-VIII)

здійснювати в установленому порядку обов'язкове страхування відповідальності суб'єктів перевезення небезпечних вантажів на випадок настання негативних наслідків під час перевезення таких вантажів;

(абзац десятий частини другої статті 8 у редакції
Закону України від 24.09.2008 р. N 586-VI)

відшкодувати витрати та збитки, заподіяні внаслідок порушення ним законодавства з питань перевезення небезпечних вантажів.

Стаття 9. Права та обов'язки одержувача у сфері перевезення небезпечних вантажів

Одержувач небезпечних вантажів має право на:

своєчасне одержання небезпечних вантажів разом з документами на них;

відшкодування збитків за втрату, пошкодження, затримку перевезення небезпечного вантажу.

Одержувач небезпечних вантажів зобов'язаний:

своєчасно прийняти небезпечний вантаж, що надійшов на його адресу, та документи на нього;

здійснювати заходи щодо збереження та забезпечення безпеки небезпечних вантажів;

забезпечувати проведення спеціального навчання, підвищення кваліфікації осіб, які займаються прийманням небезпечних вантажів, та їх медичного огляду;

надавати в установленому порядку необхідну інформацію про одержання небезпечних вантажів іншим суб'єктам перевезення та органам, зазначеним у статтях 10, 15 і 16 цього Закону;

здійснити в установленому порядку страхування відповідальності на випадок настання негативних наслідків перевезення небезпечних вантажів;

відшкодувати витрати та збитки, заподіяні внаслідок несвоєчасного прийняття небезпечних вантажів і порушення ним законодавства з питань перевезення небезпечних вантажів.

Розділ III

ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ ТА ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ БЕЗПЕКИ У СФЕРІ ПЕРЕВЕЗЕННЯ НЕБЕЗПЕЧНИХ ВАНТАЖІВ

Стаття 10. Органи, які здійснюють державне управління у сфері перевезення небезпечних вантажів

Державне управління у сфері перевезення небезпечних вантажів здійснюють Кабінет Міністрів України, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту, місцеві державні адміністрації та органи місцевого самоврядування, а також інші спеціально уповноважені державні органи відповідно до їх компетенції.

(стаття 10 із змінами, внесеними згідно із Законами України від 16.10.2012 р. N 5459-VI, від 20.11.2012 р. N 5502-VI)

Стаття 11. Компетенція Кабінету Міністрів України у сфері перевезення небезпечних вантажів

До компетенції Кабінету Міністрів України у сфері перевезення небезпечних вантажів належать:

проведення державної політики у сфері перевезення небезпечних вантажів;

розробка і здійснення загальнодержавної програми забезпечення безпеки перевезення небезпечних вантажів;

встановлення порядку спеціального навчання працівників суб'єктів перевезення небезпечних вантажів;

вжиття заходів до запобігання незаконному міжнародному перевезенню небезпечних вантажів;

спрямування і координація роботи органів, спеціально уповноважених здійснювати державне управління та державне регулювання безпеки у сфері перевезення небезпечних вантажів.

Стаття 12. Компетенція Ради міністрів Автономної Республіки Крим у сфері перевезення небезпечних вантажів

До компетенції Ради міністрів Автономної Республіки Крим у сфері перевезення небезпечних вантажів належать:

нормативне регулювання діяльності транспорту, санітарно-епідеміологічних та медичних служб у сфері перевезення небезпечних вантажів відповідно до вимог чинного законодавства та нормативно-правових актів органів, спеціально уповноважених здійснювати державне управління та державне регулювання безпеки у сфері перевезення небезпечних вантажів;

розробка, затвердження і реалізація республіканської програми забезпечення перевезення небезпечних вантажів відповідно до загальнодержавної програми.

Стаття 13. Спеціально уповноважені органи виконавчої влади у сфері перевезення небезпечних вантажів

Спеціально уповноваженими органами у сфері перевезення небезпечних вантажів є центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту, та інші органи виконавчої влади, зазначені у статтях 15 і 16 цього Закону, відповідно до їх компетенції.

(стаття 13 із змінами, внесеними згідно із Законами України від 16.10.2012 р. N 5459-VI, від 20.11.2012 р. N 5502-VI)

Стаття 14. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту, центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики з питань безпеки на наземному транспорті, і центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері безпеки на морському та річковому транспорті, у сфері перевезення небезпечних вантажів

До повноважень центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту, у сфері перевезення небезпечних вантажів (компетентного органу України з перевезення небезпечних вантажів) належать:

розроблення і затвердження нормативно-правових актів з питань перевезення небезпечних вантажів (крім нормативно-правових актів з питань дорожнього перевезення небезпечних вантажів, що розробляються та затверджуються Міністерством внутрішніх справ України), а також погодження нормативів і правил екологічної та радіаційної безпеки, захисту здоров'я людей та санітарно-епідемічного благополуччя населення під час перевезення небезпечних вантажів;

контроль і нагляд за дотриманням вимог нормативно-правових актів щодо забезпечення безпеки на транспорті та правил перевезень небезпечних вантажів (крім дорожнього перевезення небезпечних вантажів, яке контролюється органами Національної поліції);

(абзац третій частини першої статті 14 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 23.12.2015 р. N 901-VIII)

прийняття в установленому порядку рішень про умови перевезення небезпечних вантажів відповідним видом транспорту (крім дорожнього перевезення небезпечних вантажів, за якого маршрут і режим перевезення погоджуються з органами Національної поліції), якщо такі умови не передбачені у відповідних нормативно-правових актах;

(абзац четвертий частини першої статті 14 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 23.12.2015 р. N 901-VIII)

інформування через Міністерство закордонних справ України Комітету експертів ООН з перевезення небезпечних вантажів про результати класифікації небезпечних вантажів в Україні, які раніше не були визнані такими, та про зміни у класифікації небезпечних вантажів;

здійснення міжнародного співробітництва у сфері перевезення небезпечних вантажів.

До повноважень центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики з питань безпеки на наземному транспорті, і центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері безпеки на морському та річковому транспорті, у сфері перевезення небезпечних вантажів належить здійснення контролю і нагляду за організацією безпечного перевезення небезпечних вантажів (крім дорожнього перевезення небезпечних вантажів, яке контролюється органами Національної поліції).

(частина друга статті 14 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 23.12.2015 р. N 901-VIII)

(стаття 14 із змінами, внесеними згідно із
Законом України від 24.09.2008 р. N 586-VI,
у редакції Законів України від 16.10.2012 р. N 5459-VI,
від 20.11.2012 р. N 5502-VI)

Стаття 14¹. Компетенція центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері транспорту, щодо перевезення небезпечних вантажів

До компетенції центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері транспорту, щодо перевезення небезпечних вантажів належать:

контроль за додержанням законодавства у сфері перевезення небезпечних вантажів (крім дорожнього перевезення небезпечних вантажів, яке контролюється органами Національної поліції);

(абзац другий статті 14¹ із змінами, внесеними згідно із Законом України від 23.12.2015 р. N 901-VIII)

інформування через Міністерство закордонних справ України Комітету експертів ООН з перевезення небезпечних вантажів про результати класифікації небезпечних вантажів в Україні, які раніше не були визнані такими, та про зміни у класифікації небезпечних вантажів.

(Закон доповнено статтею 14¹ згідно із Законом України від 16.10.2012 р. N 5459-VI)

Стаття 15. Компетенція інших центральних органів виконавчої влади у сфері перевезення небезпечних вантажів

До компетенції інших центральних органів виконавчої влади, що здійснюють державне управління у сфері перевезення небезпечних вантажів, належать:

1) у галузі промислової політики:

участь у визначенні умов безпечного перевезення небезпечних вантажів та ліквідації наслідків аварій, що виникли у процесі їх перевезення; у разі дорожнього перевезення - за погодженням з органами Національної поліції;

(абзац другий пункту 1 частини першої статті 15 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 23.12.2015 р. N 901-VIII)

визначення порядку перевезення окремих вантажів, які віднесено до його компетенції відповідно до нормативно-правових актів; у разі дорожнього перевезення небезпечних вантажів - за погодженням з органами Національної поліції;

(абзац третій пункту 1 частини першої статті 15 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 23.12.2015 р. N 901-VIII)

2) у галузі праці та соціальної політики:

організація та здійснення державного нагляду за додержанням вимог законодавства про охорону праці щодо діяльності, пов'язаної з перевезенням небезпечних вантажів;

участь у розробленні проектів нормативно-правових актів з питань перевезення небезпечних вантажів;

3) у галузі екології, природних ресурсів, охорони здоров'я:

розробка та затвердження нормативів і правил екологічної та радіаційної безпеки, захисту здоров'я людей та санітарно-епідемічного благополуччя населення під час перевезення небезпечних вантажів та ліквідації наслідків аварій, що сталися під час їх перевезення, здійснення нагляду і контролю за виконанням цих нормативів і правил; в разі дорожнього перевезення зазначені нормативи і правила погоджуються з органами Національної поліції;

(абзац другий пункту 3 частини першої статті 15 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 23.12.2015 р. N 901-VIII)

виконання інших функцій, визначених законодавством з питань перевезення небезпечних вантажів.

Стаття 16. Компетенція Міністерства внутрішніх справ України, Національної поліції у сфері дорожнього перевезення небезпечних вантажів

До компетенції Міністерства внутрішніх справ України у сфері дорожнього перевезення небезпечних вантажів належить:

розроблення і затвердження за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері транспорту, нормативно-правових актів з питань дорожнього перевезення небезпечних вантажів;

здійснення контролю за забезпеченням організації підготовки водіїв транспортних засобів та уповноважених з питань безпеки перевезення небезпечних вантажів;

приймання іспитів та видача відповідних свідоцтв устанавленого зразка.

До компетенції Національної поліції у сфері дорожнього перевезення небезпечних вантажів належить:

здійснення контролю за безпекою дорожнього руху під час дорожнього перевезення небезпечних вантажів, додержанням законодавства у зазначеній сфері;

розроблення і видача в устанавленому порядку погоджень маршрутів руху транспортних засобів під час дорожнього перевезення небезпечних вантажів.

(стаття 16 із змінами, внесеними згідно із Законами України від 24.09.2008 р. N 586-VI, від 16.10.2012 р. N 5459-VI, від 20.11.2012 р. N 5502-VI, у редакції Закону України від 23.12.2015 р. N 901-VIII)

Стаття 17. Компетенція місцевих державних адміністрацій та органів місцевого самоврядування у сфері перевезення небезпечних вантажів

Місцеві державні адміністрації та органи місцевого самоврядування у межах своєї компетенції, визначеної законодавством України, у сфері перевезення небезпечних вантажів здійснюють:

реалізацію загальнодержавних програм забезпечення перевезення небезпечних вантажів, розробку та реалізацію місцевих програм забезпечення перевезень небезпечних вантажів;

виконання інших функцій, встановлених законодавством з питань перевезення небезпечних вантажів.

Розділ IV ПЕРЕВЕЗЕННЯ НЕБЕЗПЕЧНИХ ВАНТАЖІВ

Стаття 18. Умови перевезення небезпечних вантажів

Умови перевезення небезпечних вантажів визначаються нормативно-правовими актами, що регулюють діяльність транспорту. У разі відсутності таких актів небезпечний вантаж допускається до перевезення на умовах, встановлених за рішенням органів, зазначених у статтях 13, 15 та 16 цього Закону. В разі дорожнього перевезення небезпечних вантажів умови перевезення встановлюються органами Національної поліції.

(стаття 18 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 23.12.2015 р. N 901-VIII)

Стаття 19. Вимоги до транспортних засобів, якими перевозяться небезпечні вантажі

Транспортні засоби, якими перевозяться небезпечні вантажі, повинні відповідати вимогам державних стандартів, безпеки, охорони праці та екології, а також у встановлених законодавством випадках мати відповідне маркування і свідоцтво про допущення до перевезення небезпечних вантажів. У разі дорожнього перевезення небезпечних вантажів відповідні свідоцтва, згідно з законодавством, видаються територіальними органами Міністерства внутрішніх справ України.

(стаття 19 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 23.12.2015 р. N 901-VIII)

Стаття 20. Документи на перевезення небезпечних вантажів

Перевезення небезпечних вантажів допускається за наявності відповідно оформлених перевізних документів, перелік і порядок подання яких визначається нормативно-правовими актами, що регулюють діяльність транспорту.

Стаття 21. Фізичний захист і супроводження небезпечних вантажів

Фізичний захист і супроводження небезпечних вантажів здійснюються у порядку, встановленому нормативно-правовими актами з питань перевезення небезпечних вантажів залежно від їх класифікації та виду транспорту, яким вони перевозяться.

Стаття 22. Страхування відповідальності суб'єктів перевезення небезпечних вантажів і працівників, які беруть участь у перевезенні таких вантажів

Відповідальність суб'єктів перевезення небезпечних вантажів підлягає обов'язковому страхуванню у встановленому порядку.

Здоров'я і життя працівників, які беруть участь у перевезенні небезпечних вантажів, підлягають обов'язковому страхуванню від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання у встановленому порядку.

Стаття 23. Ліквідація наслідків аварій, що виникають під час перевезення небезпечних вантажів

Ліквідацію наслідків аварій, що виникають під час перевезення небезпечних вантажів, здійснюють, залежно від категорії аварії та відповідно до плану ліквідації її наслідків, центральні органи виконавчої влади, що забезпечують формування та реалізують державну політику у сфері цивільного захисту, та суб'єкти перевезення небезпечних вантажів, інші підприємства, установи та організації, які залучаються до ліквідації наслідків таких аварій, або перевізник самостійно чи із залученням відповідних підприємств, установ та організацій.

(стаття 23 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 16.10.2012 р. N 5459-VI)

Стаття 24. Вирішення спорів, що виникають у сфері перевезення небезпечних вантажів

Спори, що виникають у сфері перевезення небезпечних вантажів, вирішуються відповідно до чинного законодавства.

Стаття 25. Відповідальність у сфері перевезення небезпечних вантажів

За порушення законодавства про перевезення небезпечних вантажів юридичні та фізичні особи несуть відповідальність згідно з законом.

Стаття 26. Міжнародні перевезення небезпечних вантажів і міжнародне співробітництво у сфері перевезення небезпечних вантажів

Міжнародні перевезення небезпечних вантажів здійснюються відповідно до цього Закону та міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Якщо міжнародним договором України встановлюються інші правила перевезення небезпечних вантажів, ніж передбачені цим Законом, застосовуються правила міжнародного договору.

Україна бере участь у міжнародному співробітництві у сфері перевезення небезпечних вантажів відповідно до норм міжнародного права.

Транзит небезпечних вантажів через територію України здійснюється виключно у прямому сполученні одним видом транспорту без перевантаження на інший.

Розділ V ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.
2. До приведення законів України, інших нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом вони застосовуються в частині, що не суперечить цьому Закону.
3. Кабінету Міністрів України протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом:
 - підготувати і подати до Верховної Ради України пропозиції про внесення змін до законодавчих актів у зв'язку з прийняттям цього Закону;
 - привести свої нормативно-правові акти у відповідність з цим Законом;
 - відповідно до своєї компетенції забезпечити прийняття нормативно-правових актів, передбачених цим Законом;
 - забезпечити перегляд і скасування міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

Президент України
м. Київ
6 квітня 2000 року
№ 1644-III

Л. КУЧМА